

Pastoralis Sollicitvdinis, Sive De Officio, Et Potestate Episcopi

Tripartita Descriptio. Cvivs Pars Prima Episcoporum institutionem, ...
Secvnda Quicquid ad Episcopi est potestatem, ... Tertia Quod ad casuum
reseruationem, ... Methodo Noua, & expedita complectitur

Vbi quæ ad omnifariam Episcopi potestatem, vel ad Sacramenta, &
Ordines conferendos, vel ad dispensationes elargiendas pertinent,
comprehensa sunt

Barbosa, Agostinho

Parisiis, M.DC.XXV.

De Dignitate, Et qualitate Præsulum eligendorum. Allegatio Prima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98621](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98621)

39 Conſecrationis munus Epifcopi ſuſcipere tenentur infra tres meſes.

40 Prædictum trimeſtre tempus exorditur à die conſecrationis.

41 Intelligitur tex. in cap. Ordinationes lib. 1. §. tempus 75. diſt.

42 Epifcoporum conſecratio die Dominica eſt faciendâ.

43 Intelligitur tex. in cap. quod die 75. diſt.

44 Eccleſia eſt locus idoneus pro conſecratione Epifcoporum, niſi conſuetudo aliud haberet.

45 Conſecratio Epifcoporum à minori numero, quàm aliorum trium fieri minime debet.

46 Promotus ex diſpenſatione Papæ ad ſacerdotium die Dominica, non poteſt eadem die conſecrari Epifcopus.

DE DIGNITATE, ET qualitate Præſulum eligendorum.

ALLEGATIO PRIMA.

SI Clericatus Ordo nobilitat & eſt maior quacunq; alia dignitate, & honore ſeculari c. 1. in fine 17. diſt. cap. quis dubiet 96. diſt. c. duo ſunt 12. queſt. 1. cap. 1. §. quia vero de ſacra ſunt. & optime probant *Tirag.* de nobilit. cap. 9. num. 4. *Petr. Gregori. ſyntax.* in 18. lib. 4. tit. 8. c. 6. gloſ. 5. *Fulu. Patrician.* de Probation. lib. 2. c. 34. num. 5. *Bellet. diſquiſit. clerica.* p. 1. tit. de diſciplina clericali §. 1. an. 1. *Brunor.* à ſole in locis communibus verbo clericus 1.

2 Et ſacerdotibus propter dignitatem ſacerdotalem ſemper, & ubique ſumma reuerentia debetur *Farin. conſ.* 60. n. 34. & perſonis illuſtribus æquiparantur, idem *Farin. in praxi crimin.* p. 3. q. 99. n. 118.

3 Quid erit in Epifcopis, quib. excellentiora debentur, ut probat text. in cap. 1. de priuileg. ibi, cui debent excellentiora, ea ratione quia epifcopatus culmen eſt omnium dignitatum c. venerabilis de præbend. ibi, ad culmina dignitatum, ubi omnes explicant, id eſt, ad epifcopatum, ut per gloſ. verbo dignitatum in c. 2. eodem tit. in 6. cū ſimilibus, quib. exornant *Cafſan. in Catalogo gloria mundi* p. 4. conſider. 25. *Paul. Fuſc. de viſitat. lib. 1. c. 2. num. 12.* conſonat *Concil. Trid. ſeſſ. 24. de reformat. c. 1.*

4 Vbi Epifcopus dicitur ſuper omnes gradus conſtitutus, & ſeſſ. 25. de reformat. c. 6. verſ. Epifcopus præterea, ubi ait Epifcopis primam deberi ſedem, & præcipuam omnium rerum agendarum auctoritatem, exornat *Sbroz. de officio Vicary Epifcoporum in præfat. a n. 9.*

5 Iud & Angelis præcellere quatenus Eccleſiam regere ſcientia diuinitus communicata datum eſt, multis probat *Thom. Boſſi. de ſignis Eccl.* tom. 2. lib. 16. c. 9. ſic per ſuas diæceſes liberam habere poteſtatem, & tribunal ordinarium probat cap. 1. de officio ordin. c. cum Epifcopus eodem tit. in 6. *Anton. Corne. de abſolutione iuramenti* p. 3. q. 13. a n. 9.

6 Vnde noſtri & Theologi deducunt vulgare axioma, quod Epifcopi in ſuis diæceſibus omnia poſſunt, quæ poteſt Summus Pontifex in vniuerſo Orbe, exceptis ſpecialiter reſeruat. argum. tex. in cap. ad honorem de auctoritat. & uſu palij, & in cap. munit ad fin. de iudicij, & poſt *Sor. de inſtit.* lib. 10. q. 1.

art. 3. concl. 1. & alijs locis, quæ commemorat *Henrig. in ſum. lib. 10. cap. 35. §. 2. in commento lit. D.* infinitos reſert *Sanch. de matrim.* lib. 1. diſp. 61. num. 3. & lib. 8. diſp. 9. num. 3. quibus adde *Soar. tom. 4. de Pœnit. diſp. 25. ſect. 1. & de legib. lib. 6. c. 14. num. 6.*

7 Vnde iam fit ad ſolos Epifcopos pertinere cognitionem cauſarum matrimonialium, iniungere publicas poenitentias, indulgentias conferre, cap. accedentibus de exceſſ. prælat. *Trid. ſeſſ. 24. de reformat. cap. 20. verſ. & ad hæc*, late *Sbroz. de officio Vicary lib. 2. q. 43. cum ſequentib. Gutier. Prælat. lib. 3. q. 26. num. 1.* *Soar. de Pœnit. tom. 2. ſua prælat. prælat. num. 8. Aloyſ. Rice. in praxi ſort. eccleſiaſtici decif. 243. in 1. edit. & reſolur. 215. in 2. edit.*

8 Abſolueri ab omni cenſura legis non reſeruata cap. nuper de ſententia excommunicat. poſt *Nau. Cou. Pœnolm.* & alios *Saxo de cenſur. lib. 2. cap. 19. Soar. eodem prælat. tom. 5. diſp. 7. ſect. 3.*

9 Atque etiam diſpenſare quoties diſpenſandi facultas conceditur, ut notant omnes in cap. aſi clerici §. de adulterij, de iudicij, & in c. diſcitus de tempor. ordin. *Card. Tufch. prælat. concl. tom. 3. concl. 276. Soar. de legib. lib. 6. c. 14. n. 3. & 8.*

10 Epifcopi multis nominibus appellantur, nunquam Præſules, interdum Antifiſtes, aliquando ſummi Sacerdotes ut per tex. in c. clerici verſ. Epifcopus, cum ſeqq. 21. diſt. cap. quod translationem de tempor. ordinat. cap. 1. §. per frontis in principio de ſacra ſunt. tradunt & explicat ſigillatim poſt alios *Card. Bellar. to. 1. de controverſ. Chriſt. fidei lib. 3. de Rõm. Pont. c. 24. & lib. 2. de Concil. aut. c. 1. ad fin. Azor. p. 2. lib. 3. cap. 22. q. 1. Henrig. in ſum. lib. 10. de ordinis ſacramento cap. 32. num. 1. Durand. in rationali diuini num. lib. 2. cap. 21. à princ. 259. ad num. 5. & quod Epifcopi dicantur ſummi Sacerdotes nuncupatim tradunt *Ioſeph. Ludov. Peruſ. decif. 74. num. 11. Azor. inſtit. mor. p. 2. lib. 3. cap. 28. col. 259. ita & Pontifices multoties nuncupantur, ut probant text. in cap. Pontifices 7. q. 1. cap. Maſſana de elect. d. cap. quod translationem, cap. quia periculum ibi, Pontificaliſ officij, de ſent. excom. lib. 6. imo Iſid. in d. cap. clerici verſ. Pontifex vocat eos maximos Pontifices, hoc eſt maximos Sacerdotes, & in verſ. Preſbyter, addit eoſdẽ Pontificatus apicem habere, notant *Azor. d. q. 1. verſ. quæres etiam*, *Durand. n. 3. ubi præm. c.* cuius nominis derivationem idem *Iſidor. in d. verſ. Pontifex* explicare videtur dum ait, vel dicitur, & quaſi via ſequentium &c. quæ etymologia ex eo declaratur, & confirmatur, quia ſiue ſequamur Quinti Mutij Scenola ſententiam, qui à poſſe, & facere Pontifices dictos putauit, & quod illis poteſtas fuiſſet ſacrificandi, id eſt ſacra faciendi, l. 2. ibi, Pontificem dum ſacra facit ſſ. de in ius vocando (facere enim apud veteres ſacrificare eſt) ſequuntur multi cum quibus *Ale. h. 2. Parerg. cap. 6.* indeque Pontificium dictum pro iure, & poteſtate aliquid faciendi. Siue ſequamur aliam eiſdem nominis rationem, quæ *Mares Var. placuit*, de qua nouiores in l. 2. §. Deinde ex his legibus ibi, apud collegium Pontificum erant, ubi *Corraſ. num. 16. & 17. Cagnal. num. 96. ſſ. origine iuris, Lexicographi iuris verbo Pontifices*, in vtroque ſenſu Epifcopi recte Pontif. appellantur, vel quod ſacrificiant d. c. clerici verſ. Preſbyter, vel quia viam alijs conſtruunt & oſtendant, exemplo vitæ, & doctrinæ, ex regula tex. in cap. inter cetera de officio ordin. cum ſimilibus, tradit *Corraſ. lib. 3. Miſcellan. cap. 22. n. 6. & 8.* quo pacto declarandus erit**

erit tex. in illo cap. *cleros vers. Pontifex ibi*, quasi via sequentium intendit Durand. d. lib. 2. cap. 11. num. 3.

11 Episcopatus, dignitas est, Episcopulque dignitatis, & potestatis nomen habet non officij tantum, ut probant tex. in cap. 2. de officio delegati lib. 6. ibi Pontificali dignitate &c. & Clementina prima, ibi Pontificali, de renun. Clem. in plerisque ibi, Pontificalis dignitas, de elect. Extravag. 1. *vos. nos volentes*, &c. Sede vacante Joannis 21. cum multis alijs ex quibus ita post Joan. And. notant Franch. & Dominic. in d. c. 2. num. 1. Azor. in sit. moral. tom. 2. lib. 3. cap. 27. q. 2. Henr. in sum. lib. 10. de Ordinis Sacramento cap. 32. num. 1.

12 Quinimo Episcopatum non tantum dignitatem, sed culmen esse dignitatum videtur probare tex. in cap. pen. ibi, ad culmina dignitatum, de prebendis, quem ad hoc notat gloss. verbo dignitatum in cap. 2. eodem tit. lib. sexto, & singularem dicit Barbatia in cap. dilectus eorum. pen. de officio legati, & ad notabilem casum applicat Ripa lib. 2. responsum cap. 16. maioremque esse Ordinem quam sit in Ecclesia Dei asserit gloss. verbo Episcopus in proemio lib. sexti, gloss. verbo de Episcopis in cap. quia periculosum de sententia excommunicat. eodem lib. 6. Cassan. in catalogo gloria mundi. p. 4. considerat. 25.

13 Inde afferentes rationem quare Summus Pontifex se Episcopum appellat, at ceteros Episcopos vocet fratres, quasi sibi aequales, Cardinales vero, & Reges filios, iuxta text. in c. quam grauis 6. de crimine falsi, tradunt Felin. in proemio Gregoriano num. 1. Dec. in cap. cum venerabilis num. 2. de except. Cosm. in pragmatice tit. de numero Cardinalium gloss. Cardinales.

14 Neque obstat text. in cap. qui Episcopatum ibi, quia nomen est operis non honoris, &c. 8. q. 1. ex cuius doctrina nonnulli huius temporis haeretici contendunt Episcopi nomen solum esse functionis, muneris seu officij, non vero potestatis, seu dignitatis, refert Cardin. Bellarm. de controvers. Christiana fidei tom. 1. lib. 3. de Rom. Pontif. cap. 24. Azor. d. cap. 27. q. 2.

15 Respondetur enim haeticos manifeste decipi ex nominis etymologia, quam solum voluit designare D. August. in d. cap. qui Episcopatum, nam etsi nomen, Episcopus, sumptum a verbo graeco episcopo in quoad nominis etymologiam significet eum qui speculatur, & inspicit, quasi Episcopus in Ecclesia Dei speculator sit, & inspicit subditorum mores c. *cleros vers. Episcopus* 21. dist. 1. Azor. d. cap. 27. q. 1. Durand. in rationali diuinorum lib. 2. cap. 11. num. 1. & 2. Attamen re ipsa sicut olim apud Ethnicos nomen erat Magistratus, & praefectura, nimirum Pratoris, ita & hodie sumptum, etiam est ad designandam potestatem, & dignitatem, & praefecturam, quae est in Episcopo ita ut episcopatus non sit simplex officium praedicandi, & inspicendi subditorum vitas: sed etiam vera dignitas, & praefectura ecclesiastica, cum potestate & vi coactiua regendi eosdem subditos in rebus spiritualibus, ac diuinis, & imperandi, ac puniendi, ut bene deducitur ex illo D. Paul. 2. ad Corin. c. 13. ibi, secundum potestatem quam dedit mihi Dominus &c. & ex alijs locis intendit vtrumque text. in d. cap. 2. ibi, Pontificali dignitate &c. iuncto ibi, sacri officij quod exercent &c. cap. quia periculosum ibi, Pontificalis officij de sent. excommunicat. lib. 6. & ex varijs scripturae testimonijs & similitudine nominis, Rex, ex quo etiam haeretici arguebantur

ostendit idem Illustriss. Bellarm. d. cap. 24. notant Henr. & Azor. distis locis.

16 Ex eo autem quod episcopatus dignitas sit inferunt DD. sub appellatione dignitatis in iuris, vel hominis dispositione etiam episcopalem venire, ut per Dominic. & Franch. d. cap. 2. num. 1. de quo tamen videri potest gloss. verbo dignitatum, & ibi communiter omnes in c. 2. de prebendis lib. 6. Simonet. de reseruat. q. 11. per totam, Mandos. regula 32. Cancell. q. 35. Gambara de potestate legati lib. 2. num. 41. cum segg. & lib. 7. ex num. 222. Hoieta de incompatibilitate i. p. cap. 24. num. 64. qui magis communiter distinguunt inter materiam fauorabilem, & odiosam, ita ut in illa, non vero in ista sub appellatione dignitatis episcopalis comprehendatur iuxta decisionem tex. in cap. dilectus 12. de concess. prebende c. inquisitores 16. & ibi gloss. verbo expresse, de haeticis lib. 6. cap. si compromissarius 37. vers. huiusmodi de elect. lib. 6. cap. quia periculosum de sentent. excommunicat. eodem lib. & ad dispensationes vide doctrinam Abbat. in d. cap. dilectus num. 1. & in cap. cum vulten. de elect.

17 Vbi docet dispensationem etiam ad omnes seu quascunque dignitates, non extendi ad episcopalem, propter excellentiam, & culmen filius, ex regula cap. 1. §. vltim. de filijs presbyterorum lib. 6. sequuntur Peregrin. de fidei commissis art. 23. num. 8. Oyeda p. 2. cap. vltim. n. 77. Nicolaus Garcia de beneficijs p. 1. c. 6. num. 66. Sic etiam Episcopi non ligantur suspensione siue interdicto nisi de illis mentio fiat cap. quia periculosum de sentent. excom. lib. 6. Sayr. de censuris lib. 1. cap. 8. num. 25. Beller. disquisit. Cleric. p. 1. tit. de disciplina clericali §. 2. num. 47. Nec etiam episcopalis dignitas venit sub amplissimis verbis quoruncunque beneficiorum in odiosis c. 2. vbi gloss. verbo dignitatum de prebendis in 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. in prime. num. 36. Beller. d. §. 2. n. 43.

18 Sed an episcopatus Ordo sit conuertitur inter Theologos, & Canonistas. Theologi enim in Ecclesia septem tantum Ordines ponunt, quatuor videlicet minores, & tres maiores, & sic negant episcopatum esse ordinem: ita tenent ipsi in 4. Sentent. distinct. 24. §. Thom. 3. p. q. 40. art. 5. vbi Nungus, Henr. in sum. lib. 10. cap. 2. in princip. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 30. tract. 1. num. 5. Bonacina de Sacramentis disp. 8. q. vnic. punct. 1. num. 3. Verior tamen est sententia Canonistarum asserentium esse ordinem a Sacerdotio distinctum, ut probat expresse Tridentini locus (cui se necesse, nec posse bona fide respondere asserit Nauarr. in loco infra citando) sess. 23. de Sacram. ordin. capite quarto ibi, Episcopos qui in Apostolorum locis successerunt ad hunc Hierarchyum ordinem praecipue pertinere, tex. in cap. illud 77. dist. & in capite primo, iuncta gloss. verb. a capite 32. dist. & denique confirmatur optime, ex eo quia Episcopi multo magis quam alij inferiores ad sacrosanctum Eucharistiae Sacramentum ordinantur, ipsi enim & Sacerdotium conferunt, ac altaria & vasa ad usum eiusdem Sacramenti consecrant: ex quibus ita hanc sententiam defendunt in effectu gloss. verb. Episcopus in proemio libro 6. & gloss. 2. vbi doct. in capite quatuor 3. de purgat. canonic. Durand. in 4. dist. 24. q. 6. & ibi Palud. quest. 7. Rualdens. tom. 2. de Sacram. capite 116. Nauarr. in manuali capite 22. numero 18. Petr. Sor. de instit. sacerdot. lect. 1. & 4. Pinald. in candelabro aureo titul. de

Sacram. Ordinis n. 10. Emanuel ſa verbo ordo n. 7. Valent. tom. 4. d. 9. q. 1. punct. 4. Martin. Fornar. c. 1. de ordine, Cardinalis Bellarm. de ſacr. Ord. c. 1. v. ſuſq. p. 3. to. 3. d. 240. c. 3. Coninch. de ſacr. to. 2. diſp. 2. dub. 2. n. 9. Reginald. in promptuario receptarum ſentent. tit. 38. de Episcopis & Prelatis num. 15. Campanil. in diuerſ. iuris Canonici rub. 2. num. 7. Vasconcel. in harmonia rub. ad tit. de translatione Episcopii n. ultim. Franc. Leo in theſauro ſoci eccleſiaſtici p. 1. cap. 4. n. 17. quicquid aliter diſtinguat Azor. inſtit. moral. p. 2. lib. 3. c. 27. q. 3.

19 An autem ordinatio Episcopalis vere, & propriè fit Sacramentum videbis apud Baldum. Iunium ſuper opera controuerſarum Card. Bellarm. p. 2. lib. 6. c. 3. verſ. primum ergo, poſt Michaëlem Medinam, Petr. Sotio, Valent. & v. ſuſq. tractat Coninch. d. diſp. 2. n. 43. & receptior tenet opinio episcopatum eſſe de per ſe, & ſeiunctim Sacramentum, defendunt Cardin. Bellarm. de ſacramentis lib. 1. cap. 5. & Gregor. de Valentia to. 4. d. 9. q. 1. puncto 4. verſ. ſecundum controuerſum, quos refert & ſequitur Capā. rub. 2. n. 7. ante verſ. episcopatum.

20 Hinc conſequens fit episcopalem dignitatem ius patriæ poteſtatis ſolucere, vt probat Imper. in auth. ſed episcopalis dignitas c. de Episcopis & cler. Cou. in cap. quia nos n. 5. de teſtam. Bernar. & Salzed. regul. 235. Garc. Falcon. regul. 198. Cor. in memorabilib. verb. episcopalis dignitas, v. ius to. 2. com. opinio. lib. 8. tit. 29. de patriæ poteſtate n. 4. p. 403. Menoch. remed. 15. recuperanda n. 321. Aſcanius de patriæ poteſtate c. fin. n. 49. Pinel. in l. 1. p. 1. n. 42. C. de bonis matern. Gutier. in repetit. §. ſui n. 10. & 11. inſt. de hære. qual. Valdeſ. ad Xuar. p. 2. pag. 62. Mol. de iuſt. tract. 2. diſp. 229. verſ. 6. Rebell. de oblig. inſt. p. 2. lib. 1. q. 8. n. 6. verſ. 8. Th. Valaſto. 1. alleg. 19. n. 79. Mod. de iuris p. 4. cent. 1. caſu 27. num. 4.

21 Quamuis autem ſententia lata in fauorem filij in cauſa nobilitatis non proſit patri, quia nobilitas deſcendit de maioribus ad deſcendentes, non autem aſcendit de filiis ad parentes, ordine retrogrado, vt deſiſum refert Joſeph. ſeſſe Aragonia deſci. 4.

22 Dignitas tamen episcopalis filij prodeſt patri, ita quod parens filium habens Episcopum ob eius dignitatem gaudeat nobilitatis prerogatiua, vt non reputetur plebeius: ita Gam. Luſitan. deſci. 112. vbi Flores de Mena, optime Aloyſ. Ric. in praxi ſoci eccleſiaſtici deſci. 545. in 1. impref. & reſolut. 467. per totam in 2. impref. & faciunt quæ Farinas in praxi criminali p. 1. lib. 1. tit. 5. q. 41. num. 60.

23 Episcopalis dignitas eiſque iurisdicção conſiderata in generali, & in communi eſt inſtituta de iure diuino, vt conſtat ex D. Paulo ad Ephes. 4. & 1. ad Corin. 12. quem poſt alios exponit P. Suarez to. 4. de pœnit. p. 2. diſp. 25. ſect. 1. a num. 7. & ex loco Act. 20. quem in idem adducit Card. Bellarm. d. tom. 1. controuerſ. 3. generali lib. 4. cap. 25. Henric. in ſum. lib. 6. cap. 5. num. 5. ſi vero iurisdicção episcopalis ſumatur in particulari eſt inſtituta de iure humano Soares ſect. 1. num. 10. cum ſeqq. iuncto num. 3. Card. Bellarm. d. li. 4. cap. 24. Valent. tom. 4. diſp. 7. q. 10. punct. 2. pag. 2. col. 1. Azorius inſtit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 30. q. 13. Camill. Borrellus d. tit. 6. a num. 1. Ludouicus Miranda de ordine iudiciario q. 2. art. 5.

24 Ad cunctis formidandum episcopale munus euehendi ſingulari tum diuinarum, tum etiam humanarum rerum ſcientia ſunt commendandi, cap. cum in cunctis, de elect. Quamobrem is qui dignitate episcopatus præfulgere cupit debet alicuius Academiæ & Gymnaſij publici ſuffragio, & auctoritate Magiſter, aut Doctor, vel Licentiatus in ſacra Theologia, aut in iure Canonico creari, quod

ſi ad nullum litterarum gradum promotus ſit ſufficit ſi alicuius Acad. teſt. pub. probetur idoneus ad alios docendos: ita diſponit ſac. Concil. Trid. ſeſſ. 22. de reform. cap. 2. & tenent Menoch. de arbitrar. caſu. 425. num. 35. Henric. in ſum. p. 2. lib. 10. c. 16. paragraph. 2. in comment. littera B. & cap. 33. paragraph. 2. & lib. 14. cap. 9. §. 1. verſ. gradus, Petr. Alphons. de Vaſconcel. in harmonia rubricar. iur. Canon. tit. de atate & qualitate num. 4. Azorius inſtit. moral. p. 2. libro tert. cap. 28. quaſt. 9. col. 306. & lib. 6. cap. 6. q. 1. col. 683. Leſſ. de inſtit. lib. 2. cap. 34. dub. 24. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloſ. 4. num. 67. Reginald. in praxi ſoci penitentialis lib. 30. tract. 3. numero 171. plures alios refert Cened. ad de iurum collect. 51. numero quarto, in ſum. Campanil. in diuerſ. iuris Canon. rub. 3. cap. 4. numero primo, cum ſeqq. Bellet. diſquiſit. clericali. p. 1. tit. de clericali diſcipl. paragraph. 4. a numero 33.

25 Hodie cum priuilegium doctoratus non faciat Doctorem, ſed requiratur doctrina, Clemens VIII. ſtatuit, vt non ſolum habentes priuilegium, ſed docti viri ad Cathedrales aſſumantur, quoad episcopatus in Italia ſumendi in Vrbe coram ipſo, & ſacr. Congr. Illuſtriſſimorum Cardin. aliorumque grauium, & peritorum Prelatorum, & Virorum: In Gallia vero, & Hiſpania coram S. R. E. Cardin. Legatis ibi exiſtentibus, & Legatis deficientibus coram S. Sedis Apoſtolice Nuntijs, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, de ſpeciali Papæ mandato, aſſiſtentibus alijs Prelatis, ac peritis Viris vt huiusmodi negotij grauitas requirit, ſe examini ſubiſciant, qui approbati, & non alias ad Eccleſiæ regimina admittantur, reſerunt Franc. Leo in Theſaur. ſoci eccleſiaſtici p. 1. cap. 3. num. 10. & 11. Campanil. d. cap. 4. numero 4. idioma te noſtro vulgari ſolemus dicere Prelado ſem letras, Nao ſem leme, Relogio ſem pezos, Galinha ſem azas. latine Prelatus ſine litteris, Nauis ſine clauo, Horologium ſine æquilibris, Gallina ſine alis. Nam ſi omnino illiteratus in Episcopum promoueretur ſane ab episcopatu amouendus eſſet, quemadmodum amotus fuit Episcopus Calinenſis ab Honorio III. de quo in cap. ſin. de atate, & qualitate, toleraretur tamen ſi ex longo vſu & rerum experientiaſci rectè exercere omnia ad episcopatum neceſſaria, vel ſi charitatis perfectio ſcientiæ defectum ſuppleat vt per Horedam de incom. benef. cap. 24. num. 32. & 33. p. 1. Mayol. de irreg. cap. 32. num. 4. & 10.

26 Adepiscopatus culmen ex Conc. Agathenſi in cap. 16. & 17. nemo promoueri poteſt ante annum 30. & habetur in capite quicunque 77. diſtinct. Poſtmodum vero ex conſtit. Alexandri III. in concil. Lateranenſi ſuperadditum fuit vt exigerent 30. in capite cum in cunctis de elect. ita Coſmus in pragmatic. ſanction. tit. de elect. capit. ſicut paragraph. deinde verbo legit. pag. 99. verſa, Menoch. de arbitrar. caſu. 427. numero 24. Rebuff. tract. de paciſicis poſſeſſoribus numero 184. Armend. in additionibus ad recopil. legum Nauarrae ad libr. prim. tit. ſecundo, libro primo de atatibus numero decimo octauo Franc. Leo dicto capite tertio, numero ſeptimo, Henric. in ſum. libro decimo, capite decimo nono, paragraph. tertio, & lib. 14. capite 9. in princ. verſ. ad Episcopatum, Azor. inſtit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 5. in princip. Gutier. canon. lib. 1. quaſt. 26. n. 39. Ludouic. Miranda de ordin. iudic. q. 4. art. 2. concluſ. 3. Leſſ. de inſtit. tit. 2. c. 34. dub. 20. num. 103. Reginald. in pra-

xi fori penitent. lib. 30. tract. 3. n. 163. vers. 1. *Præmissus* in praxi iuris patronatus p. 2. lib. 6. c. 7. n. 4. *Campanil. in diuersis iuris Canonici rub. 7. cap. 6. num. 44. vbi ex Regbuff. d. tract. pacificis possessoribus num. 184.*

27. Alletit in Regno Francie (quod in omnib. Gallicanis episcopatus non habere locum credit) idoneum ad episcopatum iudicari, qui in 27. constitutus anno reperitur, ita commententibus concordatis inter *Leonem X. & Gallie Regem.*

28. Itaque non amplius satis est attingisse dictum 30. annum nisi expleuisse pateat, ex *Regbuff. in praxi beneficiarum rub. requisita ad collationem bonam num. 37. & d. tract. de pacific. possessoribus n. 184. licet glos. in cap. unico vers. compleuerit de etate & qualitate in 6. dixerit Episcopum esse posse qui 30. ingressus est annum, ad id ducta auctoritate d. c. cum in cunctis, cuiusquidem verbum, exegerit, non perpendisse insinuat, quod sine dubio perfectum iudicat tempus, idque tandem Constitutione sua *Gregorius XI. pub. 15. Martij 1391. expressis declarauit verbis ibi, annum 30. expleuisse.**

29. Impubes vero si consecraretur Episcopus nihil ageret ex *D. Thom. ad 3. p. sum. q. 39. art. 2. Henric. in sum. lib. 1. c. 21. §. 4. & lib. 10. c. 14. §. 3. eo quod in episcopatu conferatur potestas vera circa corpus mysticum Christi, & consequenter requiratur actus ipsius suscipientis talem potestatem. Contrarium tamen resoluit *Bonacina de sacram. disp. 8. q. vii. p. 5. num. 5. ex eo quia multi sunt Episcopi titulares, qui nullam habent curam animarum aut Ecclesie administrationem, vnde si Episcopus ante annum 30. consecratur non fiet irregularis, ex citatis per *Soar. tom. 5. disp. 31. sect. 1. num. 29. Campanilli rub. 7. cap. 4. num. 17.***

30. Adde rem supradictis de scientia Episcop. quod in allocatione episcopatus Canonista Theologo praferendus est, si doctus & prudens sit, habeatq; quamdam Theologiae peritiam, praecipue vbi haereses non pullulant, ita *Henric. in sum. lib. 10. cap. 33. §. 2. in com. littera E. Azor. inst. moral. p. 2. lib. 3. cap. 28. q. 10. Fr. Emman. quaest. regularium to. 1. quaest. 11. art. 4. Bobadil. in sua politica lib. 1. cap. 6. num. 14. plures refert Cenedo ad decretum collect. 51. num. 5. 31. In his enim quae pertinent ad forum conscientiae Theologi praferuntur Canonistis, in alijs vero pertinentibus ad forū iudiciale, & censuras, ac poenas ecclesiasticas Canonistae Theologis praferri debent *Menoch. de praesump. lib. 2. q. 71. num. 49. Fr. Eman. d. art. 4. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 2. cap. 17. q. 3. & p. 3. lib. 1. cap. 3. q. 4.**

32. Requiritur deinde vt Episcopus legitimo sit matrimonio natus, vt decidit *Concil. Trid. sess. 7. de reform. cap. 1. illegitimum namque sine Papae speciali dispensatione (quam vix ad Episcopatus obtinendos concedit) inhabilem esse vt ad Episcopatum assumatur probant textus in cap. cum prout. Ecclesia de elect. glos. in cap. grandi. verb. legitimo, de supplenda negligentia Praelatorum li. 6. Franc. Leo in thesauro fori ecclesiastici p. 1. cap. 3. num. 8. legitimi vero per subsequens matrimonium ad episcopatum etiam habiles dicuntur, argum. tex. in cap. tanta, qui filij sint legitimi tenent *Peregrinus de fideicommissis art. 24. n. 12. Couar. de sponsalibus p. 2. cap. 8. §. 2. n. 24. Menoch. conf. 16. n. 5. & 17. Soar. tom. 5. de censur. disp. 50. sect. 5. n. 10. Menoch. conf. 799. n. 12. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina cleric. §. 2. n. 18. Azor. institut. moral. p. 3. lib. 2. cap. 14. q. 14. Campanilli in diuersis iuris Canonici rub. 11. cap. 13. num. 127.**

33. Neque obstat argumentum ex quo contrarium tenuit *Raymund. quem refert Abbas in cap. ad extrinsecas in fine, de filijs presbyterorum, & sequitur M. arol de irregularit. l. 1. c. 4. n. 13. scilicet ex text. in d. c. cum in cunctis in princip. de elect. vbi requiritur, vt quis fiat Episcopus, quod ex legitimo matrimonio natus sit.*

34. Nam ex d. cap. tanta in princip. ibi, post contractum matrimonium legitimi habeantur, iunctis verbis praecedentibus, notant Doctores communiter legitimationem quae fit per subsequens matrimonium iuris fictione retrahit ad tempus natiuitatis, ita vt qui antea illegitimè nati sunt per matrimonium postea subsequutum non solum ex tunc legitimi fiant, sed ante & tempore natiuitatis habeantur legitimi, vt notant *Antonius num. 2. & 4. Card. num. 2. Abb. 7. Anchar. 10. in d. cap. tanta idem Anchar. consil. 223. Deci. in cap. cum in cunctis n. 11. de elect. quod ex Legistis docuit Bart. in l. 2. m. 10. ff. de vulgari, quos refert Tiraque. de primogen. q. 34. n. 34. & post Fortunium Garciam in §. quid si tantum num. 17. 4. Couar. de sponsalibus p. 2. cap. 8. §. 20. n. 26. Mantica de coniect. ultim. voluntat. lib. 11. tit. 12. n. 18. Roland. Valle consil. 10. n. 14. volum. 2. Suardus consil. 309. n. 24. Campanil. d. num. 127. & Bellet. d. §. 3. num. 20.*

35. Magis fortasse obstat textus in c. innotuit de elect. ex quo constat M. de quo ibi susceptum fuisse ex soluto & soluta, & ex integra text. apparet post quadriennium inter parentes matrimonium fuisse subsequutum vt refert *Anton. August. collect. 3. ad decret. tit. 6. c. 5. & colligi videtur ex corpore iuris Canonici sine glossis Venetijs, & alibi impresso post annum 1587. vbi post illa verba, quasi furtim, legitur, quo facto cum ipsa infra quadriennium à natiuitate ipsius matrimonij contraxit: Sed respondebis ea verba in *Greg. IX. compilatione non reperiri, ex antiqua vero fide nō facere, iuxta eiusdem Greg. proemium, nec originalia quae referuntur inter se consonant, nam apud Anton. August. legitur, & ipsam infra quadriennium à natiuitate ipsius matrimonium contraxit, quae grammatica vitiosa est, & legendum videbatur, haec ipsa, & tunc nihil nobiscum pugnat, nō enim concludit eam contraxisse matrimonium cum milite, ex quo M. filij suscepit; in integra vero apposita in corpore iuris Canonici legitur cum qua postea matrimonium contraxit, quae si vera esset nostram resolutionem destrueret: Sed non probatur vnde sumpta fuerit, & videtur cum verbis praecedentibus, quae in textu remanserunt, ex diametro pugnare, ibi idem quoque M. adiecit quod nunquam pater eius habuit uxorem: vnde fit ea verba omissa fuisse in nostra compilatione, quia à parte allegabantur: Sed tamen minime sunt probata. Potuit enim Pōtēfex in decisione ea commemorare ad dispensationem petita iustificandam inter alias causas, quas adduxit, Verosimilior est littera *Anto. August. si, ipsa, legas, non ipsam, quia consonat verbis vers. praeced. & nostrā resolutionem non offendit. Ad Cardin. tamen celsitudinem filij legitimi per subsequens matrimonium non possunt ascendere prout statuit *Sixtus V. in sua const. 50. quae incip. post quam, de qua Sixt. de censur. lib. 6. c. 10. num. 13. & 14. Bellet. d. §. 3. num. 22. Henric. lib. 11. cap. 20. num. 2.****

36. Oportet etiam promouendum ad episcopatum in sacro Ordine antea saltem sex mentium spatio constitutum fuisse ex *Concil. Trid. sess. 22. de reformat. c. 2. tradunt Francisc. Leo in thesauro fori ecclesiastici p. 1. cap. 3. n. 9. Camp. in diuersis iur. Canon. rub. 7. cap. 6. num. 45.*

37 Sed per Bullam Gregorij XVI. publicatâ 15. May 1590. cum plurali numero utatur, ſicuti etiam *tex. in cap. a multis de atate & qual. oportet omnibus ſacris initiatum fuiſſe ante ſex meſes, dum requiritur, ut ille ſit in ſacris conſtitutus ante ſex meſes, quemadmodum, & ante Conciliū diſpoſuerat *tex. in c. Oſius 61. diſt. ibi, ſed nō eligitur aliquis, niſi in ſacris Ordinibus conſtitutus, ita Cap. 4. rub. 11. c. 7. n. 8.**

38 Si vero Sacerdotium non præceſſerit, valida tamen erit Ordinis episcopalis collatio, etenim præpoſteratio in collatione Ordinum non vitiat, licet executionem impediatur, ita poſt *Ioan. And. Anchar. & alios Rendina in prompt. recept. ſent. rub. 38. num. 6. Formar. de Sacram. Ordinis nu. 5. cap. 6. Campan. rub. 10. cap. uni. num. 3. poſt gloſ. & Doſt. in cap. ſollicitudo 52. diſt. quamvis contrarium, imo episcopalem Ordinem non ſuſcipere qui Sacerdotio caret, teneant gloſ. ſi. in cap. uni. de clerico per ſaltum prom. D. Thom. in 4. ſent. diſt. 24. Borg. de irregul. p. 5. d. rub. de clerico per ſaltum prom. num. 3. ſilueſt. verbo Ordo 2. nu. 1. Em. ſa eod. ver. num. 25. Mayol. de irregul. 4. c. 12. num. 3. Henrig. in ſum. lib. 10. c. 7. §. 1. Azor. p. 2. lib. 3. c. 30. q. 9. ſalced. ad. Bern. c. 2. addit. 1.*

39 Deinde conſecrationis munus Episcopii ſuſcipere tenentur infra tres meſes ſub pœna amiſſionis fructuū, & negligentes per alios tres meſes eccleſijs ſunt ipſo iure privati *cap. quoniam 75. diſt. cap. quoniam 100. diſt. Concil. Trid. ſeſſ. 23. de reformat. c. 2. de quo Nauarr. in man. c. 25. num. 118. verſ. 8. Bertachin. de Episcopo tract. 2. lib. 3. q. 1. fol. 82. Rendina in prompt. recept. ſent. tit. 38. n. 13. Iacob. de Graſſis in auerſi decif. cap. 97. n. 52. p. 1 lib. 2. praxiſ episcop. p. 1. verbo conſecratio Prelatorum pag. 89 Franciſc. Leo in theſauro fori eccleſ. p. 1. cap. 3. num. 22. Cardin. Tuſc. præſt. conſul. tom. 2. lit. C. conſul. 743. Gonzal. ad reg. 8. Canon. gloſ. 24. n. 141. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 32. tract. 2. num. 58. Campanili in diuerſorio iuris Canonici rub. 6. cap. 6. num. 9.*

40 Illudque trimetre tempus exorditur à die confirmationis, iuxta gloſ. in c. cum in cunctis §. cum vero, verſ. tempore de elect. & reſoluta per Flam. de reſignat. lib. 7. q. 1. num. 92.

41 Nec obſtat *tex. in cap. Ordinationes li. 1. §. tempus 75. diſt. dum præcipit ne conſecratio ultra tres meſes poſt electionem protrahatur, quia intelligitur de electione confirmata iuxta ea quæ Archid. & Gemin. inibi, aut de electione Papa, cuius prouiſio, electionis & confirmationis locum habet, ut per Abb. in d. cap. cum in cunctis §. cum vero num. 3. & in cap. eam te num. 3. de reſcriptis, & in cap. noſſi n. 4. de elect. Franciſc. Marc. Delphin. decif. 1394. num. 3. & decif. 1395. etiam num. 3.*

42 Conſecrationi episcoporum Canones conſtituerunt peculiare tempus, ſcilicet diem Dominicum, *cap. qui in aliquo 51. diſt.*

43 Nec obſtat *cap. quod die 75. diſt. dum præcipit benedictionem conſecrandis non niſi in die Dominica Reſurrectionis tribui, quia reſpondetur quod Dominicum diem ob venerabilem Reſurrectionem Domini Noſtri Ieſu Chriſti non ſolum in Paſchate celebramus, verum etiam per ſingulas hebdomadas ipſius diei imaginem frequentamus, cap. ſabbato de conſecrat. diſt. 3. & propterea viſum eſt Dominicam celebrari in memoria continuam Paſchæ Henrig. in ſum. lib. 9. cap. 25. §. 1. in commento lit. D.*

44 Locus autem idoneus pro illorum conſecratione eſt Eccleſia, quam Metropolitanæ placent

eligere c. ſin. 51. diſt. Concil. Trid. d. cap. 2. niſi conſuetudo probata aliud haberet in uſu ſilueſt. verbo conſecratio 1. nu. 3. Henrig. in ſum. lib. 10. cap. 23. §. 5. in princip. Leſſi. de inſtit. lib. 2. cap. 34. num. 103.

45 Hæc tamen conſecratio à minori numero quam trium Episcoporum fieri minime debet *cap. Archiepiſcopus de tempor. ordin. cap. 1. 64. diſt. Henrig. d. lib. 10. cap. 24. §. 1. Paul. Comit. reſponſ. moral. lib. 1. q. 48. num. 13. Marc. Anton. Genueſ. in praxi curiæ Archiep. Neapol. cap. 70. num. 26. ubi num. 27. reſoluit etiam per *tex. in d. cap. Archiepiſcopus vocatos ſuffraganeos ab Archiepiſcopo pro cōſecratione alterius ſuffraganei teneri accedere.**

46 Aduerte quod promotus ex diſpenſatione Papali ad Sacerdotium in die Dominica, non poteſt eadem die conſecrari Episcopus per Innoc. in cap. litteras de tempor. ordinat. exploſa contraria gloſſa ſententia verbo ſabbati in fine in c. quod à Parib. 75. diſt. reſoluit Campan. in diuerſorio iuris Canon. rub. 6. cap. 4. num. 5.

S Y M M A R I U M.

- 1 Referuntur Doctores, qui de Sacramento Ordinis ſcripſerunt.
- 2 Ordinis Sacramentum à Chriſto Domino inſtitutum.
- 3 Ordinis Sacramentum gratiam conſeri, ut reliqua ſacramenta.
- 4 Characterem imprimi ſicut Baptiſmus, & Confirmationis.
- 5 Ordinatus abſoluta coactione compulſus non recipit characterem.
- 6 Ordinatus conditionali adductus coactione, permittens ſibi Ordines conſeri, characterem recipit.
- 7 Excommunicatus ſi ordinetur characterem recipit.
- 8 Ordinis Sacramentum nequit accipere, qui aqua Baptiſmi regeneratus non fuerit.
- 9 Baptizatum ſe credens cum re vera non fuerit, ſi Ordines procurauerit an eos recipiat, Chriſtine corpus celebrando conſecrat? diſputatur.
- 10 Refert Auctor ſuam opinionem in dubio propoſito.
- 11 Inhabilitas procedens de iure diuino ſuppleri non poteſt.
- 12 Abſolutio ſacramentalis præſtita a non ſacerdote, qui tamen communiter pro ſacerdote habebatur nulla eſt.
- 13 Abſolutio ſacramentalis etiam in mortis articulo à non ſacerdote valde præſtari non poteſt, etiamſi deſit ſacerdos.
- 14 Ordinis Sacramentum non confirmato dari prohibet Concil. Trid. procedit tamen de neceſſitate præcepti, non de neceſſitate ſacramenti.
- 15 Ordinis Sacramentum recipiens non præmiſſa Confirmatione extra negligentiam & citra contemptum, non peccat mortaliter, nec aliquam incurrit irregularitatem.
- 16 Ordines eſſe nouem putant Canonice.
- 17 Clericum prima tonſura percipientem incurrit excommunicationem can. ſi quis ſuadente 17. q. 4.
- 18 Prima tonſura proprie Ordo non dicitur, ſicut reliqui.
- 19 Canonistarum, & Theologorum opiniones ſedere diſtinctionis componuntur, quod ſcilicet Canonistarum opinio, quatenus tenet Ordines eſſe nouem intelligitur improprie ratione quarundam actionum, alia vero Theologorum, ſeptem tantum dicens, intelligatur de proprie ſumptis, & pertinentibus ad conſecrationem Hoſtiæ.
- 20 Singuli Ordines an ſint ſacramenta? diſputatur.
- 21 Prima opinio tenet ex ipſis Ordinibus, non niſi ſacerdotalem eſſe ſacramentum.
- 22 Secunda affirmat tres Ordines maiores eſſe Sacramenta, & minores vero ſacramentalia.

23. Tertia, & verior resoluit omnes tum maiores, tum minores Ordines esse sacramentum, & conferre gratiam.

DE SACRAMENTO Ordinis in communi.

ALLEGATIO II.

DE Sacramento Ordinis, eiusque materia agunt Theologi in 4. dist. 24. ubi D. Thom. Secundo, Durandus, Bonaventura, Paludanus, Ricardus, & alij; ac summiste verbo Ordo, & ex modernis Bartholomaeus a Ledesma in sum. de sacramentis, de sacramento Ordinis. Vinaldus in candelabro aureo tit. de sacramento Ordinis. Martinus Formarius de Ordine, praxis Episcopi p. 1. & 2. verbo Ordo. Henricus in sum. p. 2. lib. 10. de Ordinis sacramento. Stephanus Quaranta in summa bullarum verbo Ordo Cardini. Tusch. practice. conclus. lit. O. conclus. 189. Per. de Ledesma p. 1. summa de sacramento Ordinis. Vasquez in 3. parte D. Thomae tom. 3. disp. 235. cum seqq. Valentia tom. 4. disp. 9. Valerius Reginaldus in praxi fori p. 1. lib. 30. Aegidius de Coninch. de sacramentis & Censuris tom. 2. disp. 20. Baldum. Iuni. super opera controvers. Bellarm. p. 2. lib. 5. cap. 3. & 4. Bonacina de sacramentis. disp. 8. praxis nova Episcoporum p. 1. de conferendis Ordinibus, vnum pro omnibus studiose commendo lectori Reuerendis. scilicet D. Hieronymum Campanelli Episcopum Laquedonensem, qui in laborioso, ac doctissimo opere suo quod inscripsit, Diversorium iuris Canonici, omnia ad Ordines, beneficiaque pertinentia subtiliter, & eleganter melius quam omnes tractavit. Miranda in manuali Praeceptorum p. 1. q. 38. cum seqq.

2. Ordinis sacramentum fuit institutum in vltima Coena Lucae 22. à Christo Domino Salvatore nostro, ut probat Concil. Trident. sess. 23. de sacram. Ordinis capite primo, tenent late Sayro de sacram. in genere lib. 2. q. 3. artic. 1. vers. de sacram. Ordinis. Victoria de sacramentis num. 226. Henricus in sum. lib. 10. in proemio §. 2. littera M. & c. 3. num. 6. praxis nova Episcopalis p. 1. cap. 1. de conferendis Ordinibus nu. 1. pag. 25. Valentia tom. 4. disp. 9. q. 1. punct. 4. Vasquez tom. 3. disp. 239. Valerius Reginaldus in praxi fori p. 1. lib. 30. a num. 3. Coninch. de sacram. & censuris tom. 1. q. 83. num. 106. Bonacina de sacram. disp. 8. quast. unica punct. 1. n. 7.

3. Hoc sacramentum Ordinis gratiam confert, ut reliqua Sacramenta, & probat Apostolus 1. ad Timotheum. 4. Noli negligere gratiam, quae in te est, quae data est tibi per Prophetam cum impositione manuum Presbyterij; & alibi, admoneo te, ut resuscites gratiam Dei, quae in te est per impositionem manuum earum, comprobatur Concil. Trident. sess. 23. de sacram. Ordinis cap. 3. ibi gratiam conferre dubitare nemo potest, Sayro de sacram. in genere lib. 5. cap. 1. qu. unica. artic. 2. vers. de sacram. Ordinis, Henricus in sum. lib. 10. c. 1. §. 3. littera R. & cap. 14. in princ. Valerius Reginaldus d. lib. 30. num. 16.

4. Præterea imprimit characterem sicuti Baptismus, ac Cōfirmatio, Concil. Tridentinum d. sess. 23. cap. 4. Victor. de sacram. Ordinis num. 232. Magister sententiarum in 4. distinet. 6. q. 1. cum sequentibus, Henricus in sum. lib. 10. cap. 7. in principio, & cap. 14. §. 2. littera P. Beller. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina clericali. §. 3. num. 2. praxis nova Episcopalis p. 1. cap. 1. num. 52. pag. 60. Vasquez in 3. partem D. Thomae tom. 3. disp. 243. n. 2. & disp. 244. num. 17. Bellarm. p. 1. lib. 4. ca. 10. vers. septimo Ordo sacerdotum est, & tom. 2. lib. unica

de sacram. Ordinis. c. 10. Baldum. Iuni. super opera controvers. Bellarm. p. 1. lib. 4. cap. 10. vers. 7. Reginaldus d. lib. 30. nu. 3. vers. quod attinet, & n. 16. vers. & idem, Bonacina d. q. unica punct. 6. n. 3.

5. Qui tamen absoluta coactione cōpulsus promouetur, nempe si vi teneatur, & ordinetur; is utique Ordinem minime recipit, eiusque animae talis ordinatio non relinquit indelebile signum, glossa in c. unico verb. discretionis, in fine, de clerico per saltum promot. Angel. verb. coactio num. 1. & Iusfuer verbo Ordo 4. nu. 1. vers. secunda.

6. Promotus tamen conditionali adductus coactione, scilicet qui ut morte vitaret, aut ne aliam sibi comminatum penam patiatur, Ordines sibi cōferri permittit, utique recipit characterem, quod omnes affirmant, & concludit glossa verbo, vel aliquod in Clement. in plerisque de elect. Paul. Comitoli. respons. moralium lib. 1. q. 45. post num. 1.

7. Excommunicatus si Ordinem susceperit characterem quoque recipit, ut resoluit Campanil. in disquisit. iuris Canonici rub. 11. cap. 15. n. 40.

8. Ad hoc sacramentum Ordinis nequit ascendere, qui aqua Baptismi regeneratus non fuerit, quique si promoueri tentauerit, nihil profecto agit, ac nec Ordinem quidem accipit, cap. 1. de presbytero non baptizato. Sed ille qui natus est inter Christianos, & inter eosdem conuersatus, non dubitandum illum esse baptizatum, quousque evidentissimis argumentis contrarium appareat, per cap. fin. de presbytero non baptizato, etiam si sit expositus, dummodo viginti, vel plures dies natus appareat habere, Henricus in sum. lib. 2. cap. 31. §. 1.

9. Qui vero non baptizatus, se tamen baptizatum credens Ordines procurauit assumere, dubitatur an illos receperit, Christiue corpus celebrando conficiat quod sibi aliisque prosit tanquā Sacramentū? Sacerdotio insignitū cōficere non in virtute sua, sed Ecclesiae, putat Angel. verb. Baptismi. 7. n. 12. Glossa vero finalis in c. Apostolus de presbytero non baptizato arbitratur istum non esse Sacerdotem, neque cōficere, sed bene quoad se, qui credebatur cōficere, & quoad alios idem credentes tanquā verum Sacramentum cōficere, sibi; & recipientibus prodesse. At vero D. Thom. in 4. sentent. distinet. 24. affirmat Ordinem non recipere, neque cōficere, nec etiā absoluer. pie tamen credendum censet summum Sacerdotem quoad effectus Sacramentorum supplere, neque fore permitturum hoc ita latere, cum inde maximum Ecclesiae possit imminere periculum.

10. Ego tamen dicendū puto (salua semper S. Romanae Ecclesiae auctoritate) predictū Ordines non suscepisse, quāuis cōmuni errore haberetur baptizatus: nec cōtrarium potest efficere resolutio glossae verbo decepta in c. dudum 54. de elect. propter instantiā, quam facit de Baptismo; quia respondetur quod licet Baptismus flaminis (sic per quādam metaphorice tantum, non autem specificā significationem nuncupatus) ministraretur ab Spiritu sancto inuisibiliter ei, qui dū non habet facultatē suscipiendi verū Baptismi sacramentum, concipit tamen interiorem contritionem, cum proposito suscipiendi illud, sicque huiusmodi baptismus flaminis ex sola dispositione operantis cum diuino auxilio secū afferat gratiam sanctificantem, & remissionē peccati, itaut sic baptizatus nullum interim patiat anīmā dispendium, iuxta tradita per Salar. tom. 3. de sacram. q. 66. disp. 22. sect. 1. ante finem: tamen id contingit.